

עת"א 28445/04/16 - דורון ויצמן נגד ועדת שחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 28445-04-16 ויצמן(אסיר) נ' מדינת ישראל 07 יוני 2016

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן, כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
העותר
דורון ויצמן (אסיר)

נגד

המשיבים

1. ועדת שחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד אלינור טל

ב"כ המשיבים עו"ד חגי בנימין

העותר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

עתירה נגד החלטת וועדת השחרורים (בראשות השופט ע. שרון) מיום 17.3.16 בתיק 62808-12-15 אשר דחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם.

העותר מרצה מאסרו השישה עשר בן 26 חודשים בגין שלושה תיקים בהם הורשע בעבירות סמים, גניבה בנסיבות מחמירות (גנבת בקר), השגת גבול, היזק לבעלי חיים, שיבוש הליכי משפט ועבירות נוספות.

תחילת ריצוי המאסר היתה ביום 15.1.15 מועד חלוף 2/3 ממאסרו (בניכוי מינהלי) חלף ביום 22.4.16. מועד תום ריצוי מאסר מלא צפוי לחול ביום 23.2.17 (בניכוי מינהלי 12.1.17).

לחובת העותר 30 הרשעות קודמות בגין ריצה לא פחות מ-130 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. העותר זכה בעברו

לשחרור מוקדם, בשתי הזדמנויות קודמות בשנים 1994 ו-1996. בהזדמנות אחת אף הופקע רישיונו בסמוך לאחר שחרורו. בהחלטה סקרה הוועדה את נתוניו של העותר וטיעוני הצדדים לפניה. לבסוף לאחר בחינת נתוניו כפי שהובאו בפניה מצאה שנשקפת מהעותר מסוכנות רבה וכן כי אינו ראוי לשחרור בשל התנהגות בלתי תקינה בין כותלי הכלא. עוד קבעה הוועדה כי אין בתכנית הפרטית שהוצגה כדי לאיין את מסוכנותו.

תמצית נימוקי העותר היא כי נסיבותיו חריגות, שונות וייחודיות. הוועדה לא התייחסה לאותן נסיבות ולא העניקה לעותר הזדמנות הוגנת להביא את טענותיו לפני שידון עניינו. לטענתו בחר העותר בדרך חיים חדשה ביוזמתו, יזם שיתוף פעולה עם משטרת ישראל והשב"כ, סיפק מידעים וביצע פעולות מסכנות חיים במטרה לעזור לביטחון המדינה. העותר טוען כי סיכל פיגועים והגן על שלומם של אזרחי המדינה. לדבריו מלוא החומר הנוגע לעניין זה לא הובא לפני הוועדה. עוד טוען העותר להבטחה שלטונית שניתנה לו מצד משטרת ישראל והשב"כ להיטיב עימו כנגד שיתוף הפעולה שלו עמם. העותר הסתמך בתום לב על הבטחה זו תוך ציפייה לקבלת טובות הנאה בגין פעולותיו וכלל האמור לרבות פעולותיו האמורות אינן עולות בקנה אחד עם המסקנה ששחרורו כעת יסכן את שלום הציבור.

מכל מקום העבירות שביצע, בפרט גניבת הבקר אינן מהחמורות ואינן מקימות חזקת מסוכנות ברמה גבוהה. העותר טוען איפוא כי ערך תפנית בחייו וברצונו לשנות את אורחות חייו ולצאת ממעגל החיים העברייני והסיבה שלא עבר כל טיפול ושיקום בכלא היא שגורמי שב"ס ורש"א לא אפשרו לו זאת "ויתרו עליו". באשר לטענה כי סירב לעבור לאגף הרגיל ולהתחיל בטיפול מסביר העותר כי הדבר נבע מחשש לחייו.

לא ביקשנו את תגובת המשיב מעבר לאמור בתגובתו הכתובה לפיה נסמך הוא על החלטת הוועדה וטוען להחלטה סבירה שלא נפל בה כל פגם.

עיינו בחומר שבתיק ועל פי חוות דעת גורמי הטיפול בכלא מדובר בעותר הסובל מבעיות התמכרות לסם מגיל צעיר ועל רקע זה מבצע עבירות רבות, מאיים לפגיעה בעצמו לשם השגת רווחים משניים, מכחיש את בעיית התמכרותו, אינו לוקח אחריות ואינו מביע חרטה באשר לעבירות שביצע, מסרב להשתלב באגפים ובפעילויות בכלא, רצידיוויסט, התנהלותו בעייתית ואינו פנוי לשינוי.

חוות דעת רש"א תואמת אף היא לאמור. אף התרשמות רש"א היא כי המדובר בעותר רצידיוויסט המודה חלקית, בעל רקע התמכרותי ועברייני בגיל צעיר, אשר העביר את כל חייו הבוגרים בהתמכרותו וכניסות חוזרות ונשנות לכלא. העותר עסוק בעוול שנגרם לו ובהתמרמרות נגד גורמי הביטחון, אינו פנוי להתמקד בטיפול בעצמו ובבעיותיו, משליך אחריות למצבו על הסובבים אותו ונמצא לא מתאים לתכנית רש"א.

על פי טופס 903 העותר אינו מועסק ואינו בסבב חופשות. לחובתו עבירות משמעת רבות ולחובתו אף אירועים שונים שעניינם קטטות ותפיסת אמל"ח. לחובת העותר מצוי חומר מודיעיני רב חסוי שעניינו סם, התנהגות כוחנית כלפי אסירים אחרים ועוד.

גם משטרת ישראל מתנגדת לשחרורו של העותר מטעמים דומים.

עמוד 2

באשר לטענה של הבטחה שלטונית הרי שעניינים אלה נידונו פעמיים בענייניו של העותר ונקבע כי לא הוכח שהובטחה לעותר הטבה כלשהי. יתרה מכך, שיתוף הפעולה של העותר עם רשויות הבטחון קיבל ביטוי בהקלה עימו בגזר הדין והן בערעור שנידון בבית משפט זה וקיבל התייחסותו במסגרת זו.

לא מצאנו כל פגם בהחלטת הוועדה. כידוע על העותר להוכיח שהוא ראוי לשחרור ולא נשקפת ממנו מסוכנות. במצב הדברים שפורט לעיל, על רקע חוות הדעת שהונחו בפני הוועדה ועל רקע נתוניו, מצאה הוועדה כי לא עלה בידי העותר להוכיח כאמור. כידוע ערכאה זו לא שמה עצמה במקום וועדת השחרורים אלא בוחנת את החלטותיה על פי אמות המידה המינהליות. הוועדה בהחלטתה נושא העתירה נתנה את דעתה למכלול השיקולים הנדרשים. החלטתה מבוססת כדבעי, היא מצויה בהחלט במתחם הסבירות ואינה לוקה באופן כלשהו המצדיק התערבותו.

העתירה נדחית.

ניתן והודע היום א' סיוון תשע"ו, 07/06/2016 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט, אב"ד